

CUM SĂ **NU** INTERPRETĂM BIBLIA

O EXAMINARE CRITICĂ A METODEI ALEGORICE DE INTERPRETARE

de Tricia Tillin

Mulți creștini citesc Biblia fără să-și seama că există diferite moduri de a o interpreta. Probabil că cea mai răspândită greșeală e să credem că n-are deloc nevoie de interpretare, iar a doua greșeală e să acceptăm orice interpretare ca fiind validă.

De fapt, metoda care favorizează în cea mai mare măsură ajungerea la concluzii corecte, deci și la o doctrină corectă – metodă care de secole a fost opțiunea permanentă a tuturor erudiților evanghelici bine-pregătiți, e metoda interpretării LITERALE. Cu alte cuvinte, nu e nevoie să căutăm sau să "scoatem cu forța" din Biblie vreo semnificație simbolică atunci când cuvintele literale sunt simple, clare și limpezi.

Dar Scriptura nu e întotdeauna literală în totalitate. Atât Isus, cât și scriitorii Noului Testament au făcut referire la evenimente literale, atribuindu-le însă o

continuare →

semnificație profetică sau simbolică. (Vedeți, de exemplu, spusele lui Paul despre trecerea Mării Roșii, în 1 Cor 10:1-7).

Așadar, dincolo de interpretarea literală, și paralelă cu ea, deseori există și o semnificație profetică de bază, sau o aplicabilitate spirituală pentru credincios, mai ales în Vechiul Testament.

Spre exemplu, poporul lui Dumnezeu a ieșit literalmente din Egipt, însă aplicabilitatea în viața cotidiană a semnificației spirituale a acestui fapt istoric e aceea că omul trebuie să se lepede de lume și de modul lumesc de a trăi, pentru a se dedica Împărăției lui Dumnezeu; prin urmare "Egipt" a ajuns să însemne "lumea" peste tot în Biblie.

În Biblie deseori întâlnim folosite diverse tipologii și simboluri atunci când anumite obiecte sau evenimente semnifică anumite adevăruri, iar aceste adevăruri sunt aceleași peste tot în Cuvântul lui Dumnezeu. De exemplu, mielul sacrificat în ritualurile de închinare din Vechiul Testament era o prefigurare a Mielului lui Dumnezeu care urma să vină.

→ **Simbolurile sau alegoriile nu stabilesc doctrine noi**

CU TOATE ACESTEA, principiul cu adevărat important când vine vorba de interpretarea biblică corectă e acela că nici o nouă revelație sau nou adevăr nu sunt confirmate în Biblie ca fiind adevărate prin folosirea unor simboluri ascunse sau a unor alegorii.

Alegoria, acolo unde există, nu face decât SĂ CONFIRME ADEVĂRURI DEJA ȘTIUTE care, pe baza scripturilor literale, au fost deja stabilite prin alte mijloace ca fiind corecte, după zicala:

*Noul Testament în cel Vechi se ascunde;
Vechiul Testament în cel Nou ni se revelează.*

De exemplu, nu am greși cu nimic dacă am vedea agonia de pe cruce fiind precisă în acest verset din Psalmul 22: "O mulțime de tauri sunt împrejurul meu, niște tauri din Basan mă înconjoară", cu toate că în răstignire n-au fost implicați tauri literali:

- În primul rând, contextul psalmului e acela de profeție despre moartea Domnului;
- În al doilea rând, toate versetele înconjurătoare au de-a face cu crucificarea lui Isus; multe au fost de fapt citate de Domnul sau de alții ca având legătură cu crucificarea;
- În al treilea rând, există un alt principiu biblic cunoscut, care se completează reciproc cu această interpretare și îi confirmă sensul: e vorba de faptul că prosperitatea districtului Basan, un pământ foarte fertil, devenise pe vremea Vechiului Testament un simbol al trăirii în huzur, al mândriei și înfumurării, și era folosit în sens peiorativ (vezi Amos 4:1), iar taurii sălbatici din regiunea Basan erau cunoscuți pentru agresivitatea lor, și prin urmare erau un simbol cunoscut al unei opoziții necruțătoare.

Cu alte cuvinte, folosirea termenului "tauri din Basan" nu introduce în scripturile Noului Testament nici o NOUĂ semnificație, pentru că semnificația acestui termen poate fi dedusă din semnificația literală și simbolică DEJA stabilită ca fiind corectă în restul Scripturii.

Nu greșim cu nimic dacă spunem că taurii din Basan la care se face referire în Psalmul 22 simbolizau de fapt mulțimea batjocoritoare care-l înconjură pe Isus la procesul și la moartea Sa. Asta e interpretarea corectă a versetului. Prin urmare, Psalmul 22 nu face decât SĂ CONFIRME adevăruri scripturale deja știute.

Interpretarea INCORECTĂ ar fi una care ar stabili o nouă revelație sau doctrină, văzând în semnificația termenul "taurii din Basan" ceva ce înainte nu se știa să fi fost acolo.

De exemplu, să zicem că avem un profet ale cărui învățături sunt combătute de pastorii bisericilor din zona lui. Respectivul i-ar putea viza pe aceștia, folosind versetul ăsta din Psalmul 22 pentru a-și susține poziția, pretinzând că "taurii" sunt de fapt "Baali" – niște oameni idolatri și răufăcători – care-n vremurile din urmă îi înconjoară și atacă pe cei "drept-credincioși" ca el.

→ ≡ Împăratul și porțile

Totuși, acest scurt articol nu e menit să exploreze metodele de interpretare, ci să dea doar un exemplu bătător la ochi, prezentând o greșală dintre cele mai grave. Această greșală se-ntâlnește în exces în bisericile zilelor noastre, și e cu atât mai prevalentă în cercurile "profetice", unde aproape orice cuvânt din Biblie e considerat a

Alegorie – povestire sau dialog
care conține o semnificație
ascunsă despre altceva.

fi simbolic sau alegoric.

Acest exemplu e bazat pe următorul pasaj din Scriptură:

*Porți, ridicați-vă capetele; ridicați-vă, porți eterne, ca să intre Împăratul gloriei! –
"Cine este acest Împărat al gloriei?" – Domnul cel tare și puternic, Domnul cel viteaz în lupte. (Ps 24:7-8)*

Înainte de a vedea cum tratează un anumit scriitor profetic această scriptură, haideți să aruncăm o scurtă privire asupra interpretării clasice și normale, care atribuie acestor versete o semnificație simplă, corectă și rațională:

Psalmul în discuție era menit să fie folosit în ziua dedicării noului Templu. Unii spun că ar fi fost folosit cu ocazia readucerii chivotului în templul lui Solomon. Conform celor transmise de scriitorii evrei, chivotul urma să fie îndepărtat din Templu, apoi să fie adus înapoi pe porți în vremea celui de-al doilea Templu; așadar, avem aici o profecție despre vremea când Mesia va fi pe pământ.

Porților lăcașului lui Dumnezeu ("porților eterne") li se ordonă să se deschidă, ca să permită chivotului (reprezentativ pentru prezența lui Dumnezeu, sau a lui Mesia întrupat, a lui "Dumnezeu cu noi"), să intre. El e venerat nu doar ca "glorie" a Templului – ca prezență literală a lui Dumnezeu deasupra chivotului – ci ca ÎMPĂRAT Suprem al Gloriei, ca Dumnezeu Însuși în persoană.

Acest Dumnezeu și Împărat urmează să intre pe porți ca mare învingător, ca să-și înfrângă toți dușmanii, apoi să-și inaugureze guvernarea dreaptă.

Psalmul 24 fusese ales de rabini ca fiind "cântecul zilei" pentru prima zi a săptămânii – tocmai ziua în care Isus a înviat din morți! Din nefericire, cu toate că Împăratul Gloriei într-adevăr a intrat pe porți, ei nu l-au recunoscut ca Mesia al lor, și l-au crucificat. Prin urmare, așteptăm o a doua venire, când Împăratul se va întoarce în glorie în Sion, și va intra în templul Său etern, așa cum ni se descrie în cartea Revelației.

Acesta e sensul literal și profetic al versetului. Mai există și o aplicare spirituală pentru oameni, cărora li se ordonă să deschidă ușa vieții și inimii lor, pentru a-i permite lui Isus Salvatorul să intre, căci El stă la ușă și bate, după cum scrie în Apocalipsa 3:20-21:

Ascultă, Eu stau la ușă și bat – dacă cineva Mă aude și-Mi deschide, voi intra și voi lua masa cu el, și el cu Mine.

→☰ **Și acum iată interpretarea incorectă...**

Scriitorul respectiv spune:

"Ridicați-vă capetele": cuvântul "cap" se referă de obicei la autoritate, cât și la mentalitate/înțelegere.

Trebuie să înțelegi eu și cu tine suntem portarii Împărăției – noi am fost însărcinați să-i aducem pe toți bărbații și femeile din viața asta limitată și finită a tărâmului natural în viața eternă infinită a nelimitatului tărâm ceresc. Trebuie în mod activ să ne ridicăm capetele, să ne ridicăm percepția și înțelegerea faptului că, în postura noastră de portari ai Împărăției, avem autoritatea spirituală de a face acest lucru."

Mai jos veți vedea cum, începând de la cuvântul 'mergi', acest învățător reinterpretează cuvinte singulare scoase din contextul versetului sau psalmului luat per ansamblu. În loc să accepte simpla realitate că termenul "capete" are legătură directă și indisolubilă cu "porțile", el le dă o nouă și nemaiauzită interpretare, cum că anumiți oameni ce sunt "capete" sau căpetenii, deci conducători, trebuie să fie înălțați!

"Porți, ridicați-vă capetele! Ridicați-vă, porți eterne!"

Într-adevăr, noi suntem porți ale Cerului prin care oamenii sunt aduși la Viața eternă a tărâmului spiritual, dar Tatăl vrea și să ne înalțe și pe noi ca uși veșnice (eterne) prin care Cerul e adus pe pământ.

Într-adevăr, când rostim rugăciunea care Isus ne-a învățat s-o spunem – *"Vie Împărăția Ta, făcă-se voia Ta, precum în Cer, așa și pe pământ"* (Mat 6:10) – trebuie să înțelegem că NOI suntem vasele prin care El va realiza acest lucru.

Observați cum aici li se atribuie o nouă și nejustificată semnificație cuvintelor 'cap', 'porți' și 'uși', cum că acești termeni s-ar referi, chipurile, la lucrătorii Domnului din vremurile din urmă. Nu numai că-n primul rând asta abuzează de interpretarea literală a scripturii, dar nicăieri în Biblie porțile sau ușile nu simbolizează oameni, CU EXCEPȚIA lui Isus, care e (literalmente) "Ușa spre Cer" (Ioan 10:7-9).

Ps 24:7-10

Porți, ridicați-vă capetele; ridicați-le, porți eterne, ca să intre Împăratul gloriei! –

Și care e scopul descris de această extraordinară imagine vizual-profetică?... Acela ca Împăratul Gloriei SĂ INTRE! Domnul a declarat că pământul va fi umplut de cunoașterea gloriei lui Dumnezeu, ca fundul mării de apele care-l acoperă (Hab. 2:14). Tot El a declarat și: Ridică-te, luminează, (asta sună ca "ridicați-vă capetele"), căci lumina ta vine, și gloria Domnului răsare peste tine. (Is. 60:1)

Când mergi la serviciu, la școală, la piață etc., sau când te afli acasă, ești un portar cu misiunea de a-i aduce și conduce pe oameni în Împărăție. Totodată, ești și o ușă prin care Împărăția își face intrarea la tine la serviciu, la tine în clasă etc. Cuvântul ebraic *pethach* tradus "uși", înseamnă "a deschide larg, a da drumul, a face o deschizătură, o breșă". Cuvântul ebraic *olam* tradus "etern", înseamnă "din vremuri străvechi – trecut SAU viitor, eternitate".

...Noi suntem uși prin care scopurile eterne ale lui Dumnezeu dobândesc acces pe pământ. Noi nu suntem oameni limitați de *chronos* (timpul natural), ci noi aducem la împlinire *kairos*-ul (momentul potrivit dinainte stabilit) lucrurilor eterne, ca să invadăm și să supunem *chronos*-ul, pentru ca Împăratul Gloriei să-și facă intrarea.

În primul rând acest învățător începe prin a atribui o interpretare complet NOUĂ cuvântului 'poartă' sau 'ușă'; apoi, pe baza PROPRIEI interpretări noi, trece la APLICAREA propriei teorii la creștini.

Iată cum, prin această metodă e-n stare să ne învețe CA ȘI CUM NE-AR CITA DIRECT DIN SCRIPTURĂ ideea că noi, creștinii, suntem niște uși care trebuie să permită gloriei lui Dumnezeu să inunde pământul. Apoi, de la această fundație deficientă ca logică, trece la a clădi încă o teorie șubredă – ideea cum că manifestarea gloriei lui Christ constă în a-și face apariția aici și acum într-o manifestare a zilelor din urmă, nici mai mult nici mai puțin decât prin credincioși. Fiți atenți cu ce argumente o face:

Când Isus, care E VIAȚA NOASTRĂ, va apare, atunci și voi veți apărea ÎMPREUNĂ CU EL în glorie (Col. 3:4). Din cauza felului cum e exprimat în cuvinte acest pasaj în multe traduceri, folosind cuvintele "când" și "va apare", e ușor să-l clasăm în minte la timpul viitor. Totuși, e important de notat faptul că 'hotay', cuvântul din greacă tradus la noi 'când', înseamnă în realitate ORI DE CÂTE ORI, iar cuvântul

'va' nu se regăsește în textul original. Biblia Literală traduce astfel acest pasaj: "ORI DE CÂTE ORI Christ, viața VOASTRĂ, e revelat, atunci veți apare ȘI VOI ÎMPREUNĂ CU EL în glorie". Cu toate că, într-adevăr, cele scrise se prea poate să aibă implicații viitoare, asta le pune într-o lumină cu totul diferită, arătându-ne că se referă la timpul prezent.

ORI DE CÂTE ORI își va face Isus apariția ... și care e unul din locurile unde sigur putem să-i așteptăm venirea? În MIJLOCUL sfeșnicelor, în Biserică: "în MIJLOCUL celor șapte sfeșnice [era] Unul ca Fiul omului ... cele șapte sfeșnice pe care le-ai văzut sunt cele șapte biserici (Rev. 1:13, 20).

Da, noi suntem uși prin care Împăratul etern al Gloriei intră ORI DE CÂTE ORI Christ e revelat în viețile noastre, când își revelează gloria/natura Sa PRIN noi, ca să-și aducă Împărăția la împlinire acolo unde suntem.

Întotdeauna e impresionant când învățătorii ne spun care e cuvântul original în ebraică sau în greacă, apoi pretind că ne comunică adevărata semnificație a acestuia din manuscrisul original. Însă metoda cu explicarea cuvântului din manuscrisul original dă rezultate bune numai dacă învățătorul intenționează să explice mai detaliat adevărul înțeles al scripturii, NU SĂ-L SCHIMBE. În cazul de față însă, iată că sensul unui simplu cuvânt și a unei simple fraze e complet schimbat și obscurat. Luând în considerare "indiciile" din context (căci așa ar trebui să citim Biblia), acest verset din Coloseni e o profecie despre venirea Domnului, nu-i așa? Citește-l tu însuși în propria Biblie, și observă care e contextul și care sunt versetele înconjurătoare:

Întrucât ați fost înviați împreună cu Cristos, căutați lucrurile de sus, unde Cristos stă la dreapta lui Dumnezeu! Gândiți-vă la lucrurile de sus, nu la cele de pe pământ, pentru că voi ați murit, iar viața voastră e ascunsă cu Cristos în Dumnezeu! Când Cristos – viața voastră – Se va arăta, atunci și voi veți arăta împreună cu El în glorie. (Coloseni 3:1-4)

Cerul "de sus", unde Christ stă la dreapta lui Dumnezeu în glorie, e în contrast evident cu "pământul", nu-i așa? Cele două nu sunt identice, așa cum încearcă să ne învețe falsul profet! În plus de asta, nici nu găsim vreun indiciu sau vreo aluzie în scriptura asta cum că s-ar referi mai degrabă la o stare prezentă decât la un eveniment viitor!

Viața și gloria noastră spirituală sunt "ascunse în Christ", nefiind încă evidente în totalitate pentru simplul fapt că încă nu avem corpurile glorioase de după înviere. Dar în acea Zi, când Isus Christ se va întoarce din Cer

în gloria Sa, și noi vom fi glorificați în înviere! Interpretarea asta e confirmată de scripturi precum acestea: 1 Tesaloniceni 4:16-18 și Filipeni 3:20-21.

Iată cum iarăși ni se prezintă O REVELAȚIE COMPLET NOUĂ prin distorsionarea sensului scripturii, pentru a-l face să se potrivească cu o anumită interpretare nesușținută de restul Bibliei.

Cât de multă dreptate aveau profeții când ne-au avertizat despre cei care distorsionează sensul scripturilor "spre propria pierzare" și spre pierzarea celor care le dau ascultare! (2 Petru 3:15-18)

→ ☰ CONCLUZII – corecte și greșite!

Prima dată citiți la rezumatul făcut de acest învățător Psalmului 24:

"Să ne ridicăm capetele sus, ca să putem înțelege ce autoritate avem când El ne ridică [înălță] la rangul de uși prin care intră Împăratul Gloriei!"

Acum sper că vă e mai clar modul cum a ajuns de la punctul A la punctul B cu interpretarea acestui psalm, și asta reprezintă un avertisment de pericol pentru oricine tinde să ia drept bune toate studiile așa-zis biblice și toate înregistrările audio cu 'învățături scripturale'. Fără a stăpâni bine metodele corecte de interpretare biblică, mulți s-ar putea să-l aplaude pe acest om pentru că ne-a prezentat o nouă interpretare despre rolul de-a dreptul incitant pe care-l vom juca în vremurile din urmă noi, credincioșii!

Dar acum, că ați fost avertizați, mă rog să fiți în stare să detectați și să respingeți de unii singuri asemenea învățături și metode greșite de interpretare a Bibliei.

Să considerați că răbdarea Domnului nostru înseamnă salvare – așa cum v-a scris și dragul nostru frate Paul, potrivit cu înțelepciunea care i-a fost dată, vorbind despre aceasta, așa cum face în toate scrisorile lui. În ele sunt lucruri greu de înțeles, pe care oamenii neștiutori și instabili le interpretează greșit, ca și pe celelalte Scripturi, spre propria lor distrugere. De aceea, voi, prieteni dragi, din moment ce ați fost avertizați, păziți-vă, ca să nu fiți duși de greșelile acestor oameni și să cădeți din poziția voastră sigură, ci creșteți în harul și în cunoașterea Domnului și Salvatorului nostru Isus Cristos! A Lui să fie gloria acum și pentru totdeauna! Amin! (2 Petru 3:15-18, NIV)

